

Lira Gillar: Heaven & Hill

”Singer/songwriter med guldvittring. Hilleredes varma countryröst rymmer allvar, humor och sund självdistans. Hennes skiva är en fullträff; medryckande, rak, ärlig, jordnära, hjärtvärmande och förtjänstfullt varierad. Igenkänningsfaktorn i texterna är hög och låtfavoriter är Carousel och Stars on the snow. Det känns som om Eva Hillered hittat ett hem i countrybluesen, och med sitt äkta personliga uttryck riskerar hon aldrig att hamna i genrens triviala mainstreamfåra.”

Lira / Alexandra Ullsten

“Heaven & Hill är Eva Hilleredes sjunde album, tolv sånger utförda med fingertoppskänsla, insikt och stark övertygelse om hur det ska låta. Eva Hilleredes sång är viktlös och bakom henne spelar Andreas Tengblad alldeles briljant på alla instrument som han tar i sina händer – gitarrer, banjo, bas, cello, synth. Heaven & Hill är en finstämd fullträff, i en genre där många kämpar för att få uppmärksamhet. Tolv sånger utförda med fingertoppskänsla, insikt och stark övertygelse om hur det ska låta. Allt ljus på Eva Hillered, tack.”

Värmlands folkblad

”Eva Hillered blir bättre och bättre. Vilken uppenbarelseform Eva än väljer för musiken, övertygar den. Melodier som från diskreta utgångspunkter växer i kraft och övertygelse.”

Rootsy /Magnus Eriksson

“Jag blir lite hög på hennes röst, gillar henne bäst när rösten är naken (som i till exempel “Stars On The Snow”). Då reser sig armfjunen och tårarna kittlar i ögonen. Hon går liksom rakt in, smärta och skönhet samtidigt. Levande liv. Vill man inte bli rörd och känna kontakt med naket liv så är det bäst man undviker Eva...”

Inger Edefeldt, författare

”Singing Tree, Fragility och Stars On The Snow är den sortens musik som borde ligga på Svensktoppen. Gediget låthantverk och en röst som kan förmedla texterna. Svårare än så behöver det inte vara.” □

Smålandsposten/Ola Claesson

”Eva Hillered är något så ovanligt som en svensk singer/songwriter med modet att gå sin egen väg. Resultatet har varit ständig utveckling sen debuten 1988. Nu är sjunde albumet här, vilket också är hennes bästa. Sång- och låtmässig rör hon sig i Emmylou Harris och K D Lang kretsar. Här presenterar hon ett knippe stark och lågmäld country där öppningsspåret ”Singing Tree” och ”Carousel” är de mest omedelbara, men där övriga växer med varje lyssning.”

Allas veckotidning/ Mikael Frohm

Rösten sticker ut

”Det har hänt mycket musikaliskt med Eva Hillered, som kom med första skivan för drygt 20 år sedan på då hypade bolaget Record Station. Numer är det mer country och singer/songwriter över anrättningen – och det är i sina bästa stunder mycket tilltalande – som i ”Girl of many secrets” och ”Bitter moon”. Bäst är rösten, som är den verkliga behållningen. Få svenska sångerskor är ens i närheten av Eva Hillered.”

Allehanda

”Eva Hillered har en av den samtida svenska musikens bästa röster. På sin nya skiva integrerar hon känsligt sin singer/songwriter-estetik med impulser från folkmusik och country. Coste Apetrea har producerat och spelar gitarr, och förutom de egna sångerna får vi också en innerlig tolkning av David Olneys »Deeper Well«.”

Från Rootsy, Bäst just nu / Magnus Eriksson

”Evas sjätte soloalbum under 20 artistår. Denna gång fyllt av sånger som skrivits tillsammans med några etablerade amerikanska låtsnickrare. Hon har en levande, nära röst. Som bäst påminner faktiskt Coste Apetreas produktion om Emmylou Harris

samarbete med Daniel Lanois. Här möts folkvisans svenska tradition (nyckelharpa) och modern americana. Ebba Forsberg och Maria Blom deltar i det vokala.”

Helsingborgs dagblad

”Det har gått ett bra tag sedan Grammisnomineringen – då med ett stort skivbolag i ryggen. Numer kör Eva Hillered en slags lugn folkcountry, som i sina bästa stunder påminner om Emmylou Harris och några till. Gamle gitarrguden Coste Apetrea har producerat och även fått skivan att låta både vacker och spännande.”

Allehanda

”Med undantag för Deeper Well, hämtad från Emmylou Harris, har hon skrivit låtarna själv, ofta med amerikanska proffslåtskrivare. Också proffsigt inspelat med Coste Apetrea som producent. Det låter bra och lite annorlunda. Gillar när nyckelharpan smyger in bakom sången i förstaspåret This Road Chose Me och även Emmylou Harris-låten får en utmärkt tolkning. Hör när fiol och nyckelharpa försöker flytta melodin till Dalälven eller nåt!”

Trelleborgs Allehanda

”Traditionella låtar i fräscht utförande. Eva Hillered sjunger bra och kan skapa innerlighet i musiken.”

Uppsala Nya Tidning

”Eva Hillered skriver starka låtar och har en röst fylld av karaktär och känsla. Så skivan är fin, särskilt inledande This road chose me.”

Trots allt

” Det här är som en kärvändig kamp mellan Dalarna och Delaware. På “Hill Songs” samsas experimentell country med svenska vemodiga felor från folkmusikens gränsland. Den amerikanska folkloren mår bra av Eva Hillereds kryddblandning.”

Kristianstadsbladet

“Eva Hillered är lite av en svensk Joni Mitchell eller Emmylou Harris. Och när hon sjunger på engelska blir det ännu mer likt. Där finns lite av samma nakna enkelhet som Joni Mitchell, lite av samma tilltal som Emmylou Harris och också lite av Joan Baez lågmälda intensitet.. Men mest är Eva Hillered nog ändå sig själv.När man lyssnar på Life Line känns Eva Hillered som ganska ensam i Sverige. Hon är lite udda på det allra mest positiva sätt. Och det kan naturligtvis inte finnas så många som håller Evas klass, en singer-songwriter som sjunger visor på ett sätt som känns 2000-tal.”

Dala-Demokraten

“Det låter precis så, som ”hjärtats röda mening”, när Eva Hillered sjunger om kärleken, glädjen och sorgen. Hillered är ingen nybörjare, det hörs. Hon vet att förena text och musik till en fungerande helhet och kan som sångerska leverera melodierna med en övertygande känslighet.”

Svenska Dagbladet

“Det behöver inte vara svårare än så här. En låtskrivare sjunger om livet, ljuset och svärtan, glädjen över att ha det, att ha återerövat det. Det mesta är bra. Hon sjunger fint, Eva Hillered, med styrkan hos en Marie Bergman och utan det vanliga vankelmodet i en del annan vispop. Kompet gör jobbet, gitarrer och hammondorgel, bas och trummor. Inte minst gitarristen och producenten Göran Eriksson förtjänar ett gott ord.”

Göteborgs-Posten

“På egen hand gör hon som så många andra just nu en svensk variant av singer-songwriter. Med visan och popen i grunden gör hon ett antal personligt hållna låtar i balladtempo. Hon sjunger med vacker sårbar röst, låtarna har tydliga refränger och en del griper tag ordentligt.”

Uppsala Nya Tidning

TEXTER ATT KÄNNA IGEN SIG I

“Läser i pressreleasen till skivan att Eva Dahlgren gillar sin namne Hillered. Och det är lätt att förstå, de har släktskap. Om Jack Vreeswijk är grabbig så är Eva Hillered desto kvinnligare. Hennes texter är poetiska beskrivningar av en kvinnlig verklighet – ofta den inre, med färre yttre detaljer (för övrigt rätt typiskt för grabbtexter). Det är identifikationspoesi, som jag tror dom flesta kvinnor kan känna igen sig i. Musiken är behagligt soft halvakustisk rockpop med klara amerikanska influenser, snygga gitarrer och en enda liten harmonisk orgel. När ska du lyssna på den? På tåget när du vill ha skönt tankesällskap.”

Tara

“Hjärtats röda mening” är en samling ovanligt stillsamma och harmoniska låtar på gott och ont. Jag skulle personligen vilja se en Eva Hillered som vågade mer och lät sina sånger vara något mer kantstötta. Inget kan dock ta ifrån henne att den här skivan är vacker både med sitt ljus och sitt mörker.”

Gefle Dagblad

“Eva sjunger 12 egna kompositioner med kristallklar röst till ett sparsamt komp. Låtmaterialen är starkt och i en värld där Norah Jones kan sälja sjutton miljoner exemplar av sitt debutalbum torde det finnas många som även uppskattar det här albumet.”

Skaraborgs Allehanda

”Innan det var dags för José González på scenen levererades en ”in-the-round” med Brett Perkins (USA), Eva Hillered och Johannes Hallbom, alla tre härliga musikpersonligheter men på skilda sätt. Eva Hillered äger en koncentration och intensitet som hon klarar av att leverera på endast fyra låtar med många avbrott emellan. Engagerade texter, hjärtat på rätt ställe och en mycket fin röst. Hon återkommer säkert till Woody fler gånger.”

GotlandsTidningar

”Hon gör musik som är rak och ärlig. Musik som är nära hjärtat.”

Eva Dahlgren om Eva Hillered i Elle

“Eva Hillered har vi stött på tidigare vid ett par tillfällen. Nu är hon framme vid sin tredje och bästa platta hittills – Jag vet. Hillered är begåvad på många sätt, vilket hon visar med all önskvärd tydlighet här. Hon skriver så gott som allt material själv, det är bara en av albumets elva låtar som hon inte satt musiken till, och hon varierar sig bra /.../ Eva har en personlig och känslig röst. Ibland hettar den till men den kan också naket visa fram texterna /.../ Eva Hillered tar med Jag vet ett kliv framåt. Hoppas att den breda skivpubliken upptäcker henne nu. Det är hon värd.”

Bohusläningen

“Med detta tredje album tar Eva Hillered klivet in bland de riktigt personliga kvinnliga sångerskorna i Sverige. Texterna är nära och spännande, fjärran från skvalets enkla nödrim och musiken fint arrangerad av Lasse Englund. Här finns ett naket gitarrsound som griper tag.”

Metallarbetaren

“En blandning av Joni Mitchell och Eva Dahlgren eftersom allt ska varudeklaras. Dessutom är jämförelsen helt hel, det låter som en kvinna som har så mycket att berätta att hon måste sjunga. Och gör det bra; personligt, lätt egensinigt och mycket musikaliskt.”

Skaraborgs Läns Tidning

“Så naket! Inga fjäskande refrängrundor, inga klangridåer att gömma sig i. Eva Hillered kör utan skyddsnät, bjuder ogenerat ut sin röst. Med moget artisteri berättar denna skådespelerska, sångpedagog, skivbolagsdirektör med mera sina eget skrivna ballader. Som vi inte alltid förstår men är hälsosamt fria från vanlig hjärtesmärta. Trånande, posetiskt och mycket musikaliskt....Har något liknande egentligen gjorts sedan Lisa Nilssons “hörnhimmel”? Å andra sidan skulle Eva Hillered aldrig låta sig jämföras med någon som inte skriver sina egna texter. Men fräckheten har de två tjejerna gemensamt.”

Sydsvenska Dagbladet

LEVANDE SVENSK POP MED MENING

“Hennes debut producerades av Nordens två främsta kvinnliga rockartister, Eva Dahlgren och Anne-Grete Preuss, och sedan kom en platta till. Det var två lysande egna popplattor som inte gillades av det manliga poprecensentkopplet, där Expressen var rent kvinnoförnedrande om första plattan. Men nu är Eva Hillered tillbaka och det är fortfarande eget och bra. Hennes röst är speciell och de på pappret något platta texterna lyfter när hon sjunger dem.. Det är levande svensk pop med mening. Jag gillar det.”

Christer B. Jaréus

“I floden av MTV-brudar vars främsta förmåga verkar ligga i att visa behagen känns det oerhört befriande med Eva Hillered som visar framfötterna istället. Detta hennes tredje album är utgivet på bolaget DIVA som bildades av av tjejer för att få ut mer tjejmusik på en något mansdominerad marknad. Jag vet är rakt igenom bra. Eva har skrivit själv både text och musik..... Det är lätt att vid en första lyssning tro att Marie Bergman haft ett finger med i spelet, men det är bara till hälften sant. Lasse Englund har nämligen producerat men tack vare att Eva är så stark i sig och sin uttrycksförmåga blir detta efter ett tag en mycket personlig skiva som platsar i varje kvinnas (och mans) skivhylla.”

(Arbetaren)

“Eva Hillered vet att hon är bra. Och det hörs. På tredje albumet som producerats av Lasse Englund är det en trygg, säker sångerska som möter lyssnaren. Och har man den inre säkerheten så kan man bjuda på sig själv. På ett ödmjukt och intressant sätt förmedlar hon tankar och livet och kärleken och om vardagliga händelser som cafébesök eller nattliga iakttagelser. Musikalsikt känns CD:n tillbakahållen, närmast vackert avskalad. Texterna står i centrum av de starka balladerna komponerade av Eva Hillered själv.”(Visor)

Pampigt och moget

“Eva Hillered fortsätter att göra texter som berör. På sitt tredje album “Jag vet” (Diva) åstadkommer hon en stämningsfull blandning mellan visa pop och blues. En mognare Eva Dahlgren om man så vill”(Viva)

“Eva har en röst som hamnar någonstans mittemellan Eva Dahlgren och Marie Bergman, men hennes låtar har tillräckligt mycket egen personlighet för att inte bli plagiat. Smakfull hudnära visrock.”(Veckorevyn)

Favorit och doldis

“Eva Hillered har blivit musikproducenternas favorit i radio. Hennes nya album “Jag vet” tillhör de mest spelade i p3.”

(Skånska Dagbladet)

“När Eva Hillered jublar att hon är lycklig i öppningen av hennes tredje skiva är det verkligen så att det formligen bubblar och spritter i hela henne. Nya skivan innehåller elva sånger och samtliga är producerade av Lasse Englund. Hederskodexen under inspelningen var enkelhet och det har gett en mycket levande bild av Eva Hillered idag. Jag har redan hittat en rad favoriter förutom det uppmuntrande jublet i Lycklig..... Mycket vackert.”(Eskilstuna- Kuriren)

“Skivbolaget Diva presenterar en för många säkert efterlängtd solo-CD. På sitt tredje album har Eva samarbetat med Lasse Englund som producent. Tillsammans har de sökt enkelheten och kärnan i sångerna, hittat ett rakt, naket sound, som bär fram texterna som både vill och kan beröra. Musikaliskt är det en artist som rör sig lekfullt mellan genrerna...

Många minns säkert Evas grammisnominerade debut “Inte varför utan hur” med hitlåten “Stannar här hos dig”. Efter det andra albumet var det många som undrade var Eva Hillered tog vägen. Här är svaret. Bara att njuta av en färgstark sångerska och låtskrivare!”(Kinda-Posten)

12 spår från Diva

....”Bäst är tveklöst Eva Hillered (Symptomatiskt nog den mest etablerade med två plattor på Record Station bakom sig). Hennes Det kommer hända igen är en sensationellt bra utflykt i Joni Michell-land.” (SVD 1994)

Ballad från en soptipp- recensioner 1993-1994

Innelistan

Eva Hillered -vilken röst den sångerskan har! Lyssna tillexempel på “Deidres samba” från CD:n “Cornelis Anamma”! Eat your stämband out, Anne-Lie Rydé! (Aftonbladet)

Fulländat artisteri

...” Ballad på en soptipp genomsyras av fulländat artisteri och musikalitet. Eva Hillered är en stark Cornelistolokare med inlevelsefull röst.”(Göteborgs Posten)

Håret reste sig när Eva sjöng

.....”Musikaliskt fungerade de låtar som Eva Hillered sjöng solo och de mer eldiga latinoinspirerade kompositionerna bäst. När Eva Hillered i ett ganska tidigt skede sjöng “Telegram från en bombad by” till avskalat komp var det så vackert att håret reste sig. “Deidres samba” och “Felicia- adjö”, som förövrigt handlar om den tragiska romanfiguren med samma namn i Aksel Sandemoses “Varulven” och “Felicias bryllup”, klarade också sångerskan med den äran. Hon har en röst som för tankarna till Marie Fredrikssons men som aldrig hamnar i samma ansträngda stön.(Hallands Nyheter)

Det här skulle Cornelis gillat

...”Eva Hillered gör utsökta tolkningar av Deidres samba och Alice´s snaps....Det här gänget kan verkligen tolka Cornelis respektfullt och lätt humoristiskt. Dessutom lyckas de utomordentligt med att ta fram kärnan och nyansen i texterna. Det här skulle Cornelis gillat.” (Göteborgs Posten)

Musiken imponerade mest i soptippballad på Parken

“Eva Hillered med sin otroliga röst gör Fiffiga Nanette så bra att fiffiga Nanette själv hamnar i lä.....Cornelis musik är vacker och i den här uppsättningen är den faktiskt

ännu vackrare än när han sjöng själv. Hela uppsättningen bjuder på rika musikaliska upplevelser i allt från Bo Sandbergs flöjt, Göran Wiklunds gnidet bluesiga stämman till Eva Hillereds stora, rena, ja, vad ska man säga? "Ingen som du, ingen kan beröra mig som du", tror jag kommer närmast sanningen".